

[Hvidberg.]

rende Kapellan i en Stiftsby med en Kreds af Menigheden, som efterhaanden udvider sig til det nødvendige Antal, af en eller anden Grund bestemmer at løse Stiftsbaand til en anden Biskop, og saa hans foresatte, Stiftsprovsten, skal rykke med, skønt dennes nærmeste foresatte i Stiftet er Biskoppen. Det maa føles som lidt unaturligt. Og der kan ogsaa opstaa en anden Situation; er det residerende Kapellani ledigt og Menigheden ønsker en kvindelig Præst, og den paagældende Biskop ikke vil ordinere hende, kan det tænkes, at man ogsaa her flytter Stiftsprovsten bort fra sin Biskop. Jeg synes, der maa findes en Udvej, saa saadanne Foreteelser ikke kommer op.

Nu kan man naturligvis gøre den Indvending, at de Ting, jeg her fremsætter, fremsættes blot for at forhale og sinke, maaske forhindre Sagen, men det vil jeg gerne tilbagevise, det er ikke Hensigten. Der er ikke nogen, som har hørt mine tidligere Taler om denne Sag, som kan være i Tvivl om, hvordan min personlige Stilling er til Sagen. Jeg ønsker ikke, at den skal forhales, men jeg vil gerne sige, at jeg ikke finder, der er nogen Mening i, at man efter i Maaneder at have haft denne Sag gaaende, maaske ogsaa forsinket den, nu vil gennemføre i Huj og Hast et Lovforslag, som kan faa vide og maaske ogsaa i andre Henseender lidt farlige Konsekvenser, hvis der slet ikke behøves et saadant Lovforslag, men kun behøves Udformning af en kongelig Anordning for det Tilfælde, der her kommer i Betragtning.

Jeg skal derfor tillade mig paa min Gruppens Vegne at sige, at vi ønsker Lovforslaget henvist til et Udvalg, men at vi ogsaa ønsker, at dette Udvalg arbejder hurtigt og let.

Formanden: Inden jeg giver Ordet til den næste Taler, har jeg en Meddelelse.

Fra Folketingsmændene *Gustav Pedersen, Edvard Sørensen, Ole Bjørn Kraft, Jørgen Jørgensen* og *Starcke* har jeg modtaget Meddelelse om, at de agter at stille følgende Forslag til Beslutning af Folketinget om Nedsættelse af en Kommission i Henhold til Grundlovens § 45.

„Folketinget beslutter:

1. Der nedsættes i Henhold til Grundlovens § 45 en Kommission med den Opgave i Fortsættelse af Kommissionen af 19. December 1945:
at undersøge samtlige Forhold, hvis Klarlæggelse Kommissionen anser for nødvendig til Bedømmelse af, hvor-

vidt der er Grundlag for at drage Mini-stre og andre særlig ansvarlige til Ansvar i Anledning af deres Embedsvirksomhed under den tyske Besættelse, at foretage de Undersøgelser, som Kommissionen finder paakrævede, med Hensyn til politisk Virksomhed under Besættelsen, der skønnes at indeholde Anslag mod Folkestyret og den hidtidige statsretlige Praksis.

Kommissionen skal endvidere, saafremt den maatte skønne, at de ved de under 15. Juni 1945 og 19. December 1945 nedsatte parlamentariske Kommissioner tilvejebragte Oplysninger vedrørende Forholdene ved Danmarks Besættelse den 9. April 1940 kan og bør suppleres paa væsentlige Punkter, have til Opgave at foretage de derfor fornødne Undersøgelser.

Endelig skal det paahvile Kommissionen snarest

at afgive Beretning til Folketinget angaaende de foretagne Undersøgelser.

2. Medlemmernes Antal fastsættes til 24.
3. Over Møder, hvori mundtlige Oplysninger og Forklaringer afgives til Kommissionen, optages stenografisk Referat.
4. Selve Kommissionens Drøftelser og Afgivelsen af Oplysninger, Forklaringer og Redegørelser foregaar i lukkede Møder, men der vil til Oplysning for Offentligheden, naar Undersøgelsen af et Forhold er bragt til et saadant Punkt, at Kommissionen mener, at en Redegørelse derfor kan afgives, være at afgive saadan Redegørelse i den Form og paa den Maade, som Kommissionen skønner rigtig.
5. Tingets Formand bemyndiges til at iværksætte det fornødne til denne Beslutnings Udførelse.

Det paahviler mig at stille Forslag om, paa hvilken Maade denne Sag skal behandles. Det Forslag, jeg vil stille, vil gaa ud paa, at Sagen undergives een Behandling efter Reglerne for Lovforslags anden Behandling.

Jeg gør ærede Medlemmer opmærksom paa, at det er min Hensigt efter Slutningen af indeværende Møde at sætte først mit Forslag vedrørende Behandlingsmaaden til Tingets Afgørelse, derefter at sætte selve Forslaget til Beslutning til Behandling.

Jørgen Jørgensen: Da Loven om kvindelige Præster blev gennemført i Sommer, var der vel egentlig ingen, der havde regnet med, at det skulde blive nødvendigt for Rigsdagen yderligere at lovgive i den Anledning.